

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2005. június 9.\*

A C-287/02. sz. ügyben,

az EK 230. cikk alapján megsemmisítés iránt a Bírósághoz 2002. augusztus 9-én

a **Spanyol Királyság** (képviseli: L. Fraguas Gadea, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: M. Niejahr és S. Pardo Quintillán, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

\* Az eljárás nyelve: spanyol.

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: A. Rosas tanácselnök, A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet, S. von Bahr és  
J. Malenovský (előadó) bírák,

főtanácsnok: F. G. Jacobs,

hivatalvezető: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2005. január 20-i tárgyaláson történt meghallgatását  
követően,

meghozta a következő

### Ítéletet

- 1 Keresetével a Spanyol Királyság az európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege által a 2001-es pénzügyi évre vonatkozóan finanszírozott kiadásokkal kapcsolatban a tagállamok számláinak elszámolá-

sáról szóló, 2002. június 12-i 2002/461/EK bizottsági határozat (HL L 160., 28. o., a továbbiakban: megtámadott határozat) megsemmisítését kéri annyiban, amennyiben az ezt a tagállamot érinti.

## A jogi háttér

- 2 A közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1999. május 17-i 1258/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 160., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 25. kötet, 414. o., a továbbiakban: alaprendelet) 1. cikke (2) bekezdésének b) pontja és a 2. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az EMOGA Garanciarészlege finanszírozza a mezőgazdasági piacok stabilizálását célzó intervenciót, amelyre e piacok közös szervezése keretében a közösségi szabályoknak megfelelően vállalnak kötelezettséget.

- 3 Az alaprendelet kilencedik preambulumbekzdése szerint:

„[...] mivel kétfajta határozatot kell hozni, az egyiket az Alap Garanciarészlegének elszámolásáról, a másikat a következmények meghatározásáról, beleértve a pénzügyi korrekciókat is, amely következményeket a kiadások közösségi szabályoknak való megfelelésére irányuló ellenőrzések eredményeiből kell megállapítani”.

- 4 Az első fajta, az elszámolásra vonatkozó határozatot illetően a 7. cikk (3) bekezdése az európai Közösségek Bizottsága számára előírja, hogy az ugyanezen rendelet 6. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett információ alapján a szóban forgó

pénzügyi évet követő év április 30-a előtt köteles elszámolni a kifizető ügynökségek számláit. Ez utóbbi rendelkezés szerint a tagállamok rendszeres időközönként továbbítják a Bizottság részére az akkreditált kifizető ügynökségeknek a Garancia-részleg által finanszírozott ügyletekre vonatkozó éves beszámolóit, kiegészítve az elszámoláshoz szükséges adatokkal és az átadott számlák teljességére, pontosságára és a valóságnak való megfelelésére vonatkozó tanúsítvánnyal.

- 5 Az alaprendelet 7. cikke (3) bekezdésének második albekezdése ezen túl úgy rendelkezik, hogy a számlák elszámolására vonatkozó határozatban ki kell térni a benyújtott számlák teljességére, pontosságára és a valóságnak való megfelelésére, és hogy a határozat nem sérti valamely későbbi határozatnak ugyanezen (4) bekezdése szerint történő elfogadását.
  
- 6 Ami a másik fajta, a megfelelésre vonatkozó határozatot illeti, az alaprendelet 7. cikkének (4) bekezdése első albekezdésében úgy rendelkezik, hogy a Bizottság „a kiadásoknak a [...] közösségi finanszírozásból történő kizárásáról dönt, ha úgy találja, hogy a kiadásra nem a közösségi szabályoknak megfelelően került sor”.
  
- 7 Az említett 7. cikk (4) bekezdése második és harmadik albekezdésében meghatározza a finanszírozást elutasító határozat meghozatala előtt lefolytatandó eljárást is. Ezen eljárás szerint a Bizottság vizsgálatának eredményét és az érintett tagállam választát írásban közlik, ami után a két fél arra törekszik, hogy megállapodásra jusson a megteendő intézkedéseket illetően. Megállapodás hiányában a tagállam négy hónapon belül eljárás indítását kérheti az álláspontok egyeztetése érdekében.

- 8 Az alaprendelet 16. cikkének (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezi a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1970. április 21-i 729/70/EGK tanácsi rendeletet (HL L 94., 13. o.), és annak helyébe lép. E cikk (2) bekezdése értelmében a hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat az alaprendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni, és az I. mellékletében foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően kell értelmezni. Az alaprendeletet 20. cikkének második albekezdése szerint a 2000. január 1-jétől felmerült kiadásokra kell alkalmazni.
- 9 Az 1999. október 22-i 2245/1999/EK bizottsági rendelet (HL L 273., 5. o.; 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 26. kötet, 335. o.) által módosított 729/70/EGK tanácsi rendeletnek az EMOGA Garanciarészlege számlaelszámolási eljárása tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1995. július 7-i 1663/95/EK bizottsági rendelet (HL L 158., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 18. kötet, 31. o., a továbbiakban: végrehajtási rendelet) 4. cikke úgy rendelkezik, hogy az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésében szabályozott számlaelszámolás céljából a tagállamok az érintett pénzügyi év végét követő év február 10-ig megküldik a Bizottság részére a Garanciarészlegre terhelt kiadások éves beszámolóit, az egyes hivatalok, illetve kifizető ügynökségek által készített jelentéseket, valamint a tanúsító testület vagy testületek által készített tanúsítványokat és jelentéseket.
- 10 A végrehajtási rendelet 7. cikke (1) bekezdésének első albekezdése szerint a számlák elszámolásával kapcsolatos, az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdése szerinti határozat – a későbbiekben az említett cikk (4) bekezdésével hozott határozat sérelme nélkül – meghatározza az egyes tagállamoknál a kérdéses pénzügyi év során felmerült azon kiadásokat, amelyeket az EMOGA-val szemben elszámolhatónak ismernek el, a szolgáltatott beszámolók és az ugyanerre a pénzügyi évre vonatkozó előlegcsökkentések és -felfüggesztések alapján. A végrehajtási rendelet 7. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében:

„A fenti határozat eredményeképpen az egyes tagállamoktól behajtandó vagy azoknak kifizetendő összegek a kérdéses pénzügyi évre vonatkozó kifizetett

előlegeknek az előző albekezdés alapján elismert költségekből történő levonásával határozhatók meg. Ezek az összegek levonandók vagy hozzáadandók a számlák elszámolásáról szóló határozat hatálybalépését követő hónaptól számított második hónappal kezdődően kifizetendő előlegekhez.”

- 11 A végrehajtási rendelet 7. cikkének (2) bekezdése értelmében „a Bizottság a pénzügyi év végét követő március 31-ig közli az érintett tagállammal a szolgáltatott információk ellenőrzésének eredményeit, valamint az általa javasolt módosításokat”.
- 12 A végrehajtási rendelet 8. cikkének (1) bekezdése így szól:

„Amennyiben egy vizsgálat eredményeképpen a Bizottság úgy értékeli, hogy a kiadás teljesítése nem a közösségi szabályoknak megfelelően történt, értesíti az érintett tagállamot ellenőrzései eredményeiről, és feltünteti a követelményeknek való megfelelés biztosítása érdekében a jövőben végrehajtandó helyesbítő intézkedéseket.

Az értesítésnek hivatkoznia kell erre a rendeletre. A tagállam 2 hónapon belül válaszol [...].

A válaszadási határidő lejárta után a Bizottság kétoldalú megbeszélésre hívja a tagállamot, amelyen igyekeznek megállapodásra jutni a végrehajtandó intézkedések,

a jogsértés súlyának kiértékelése, valamint a Közösséget ért pénzügyi veszteség tekintetében. E megbeszélést követően, és a Bizottság által a megbeszélés és a tagállammal történt konzultáció után további információk biztosítására megállapított határidő lejártát követően, vagy ha a tagállam a Bizottság által megállapított határidő előtt nem fogadja el a felkérést egy megbeszélésre, a határidő a lejárta után a Bizottság hivatalosan közli a tagállammal az elhatározásait [...]. E bekezdés negyedik albekezdésének sérelme nélkül, ez az értesítés tartalmazza minden olyan kiadás kiértékelését, amelyet a Bizottság kizárni szándékozik a 1258/1999/EK rendelet 7. cikkének (4) bekezdése értelmében.

A tagállam a lehető leghamarabb tájékoztatja a Bizottságot a közösségi szabályoknak való megfelelés biztosítása érdekében elfogadott korrekciós intézkedésekről és a hatálybalépésük napjáról. A Bizottság a korrekciós intézkedések hatálybalépésének napjáig, szükség szerint, elfogad egy vagy több határozatot a 1258/1999/EK rendelet 7. cikkének (4) bekezdése értelmében, a közösségi szabályoknak meg nem felelő kiadások kizárására.”

## A tényállás és az eljárás

- 13 Miután megkapta a spanyol kifizető ügynökségek 2001-es pénzügyi évben felmerült kiadásainak éves beszámolóit, a Bizottság 2002. március 27-i levelével közölte ellenőrzéseinek eredményét a spanyol hatóságokkal. Rámutatva arra, hogy ez a levél egyszerre tekinthető közlésnek a végrehajtási rendelet 7. cikkének (2) bekezdése és a 8. cikke (1) bekezdése alapján, a Bizottság megjelölte, hogy javasolni fogja több kifizető ügynökség elszámolását 2002. április 30-a előtt, beleértve a Navarra ügynökségét. Hozzáátette, hogy ezzel szemben nem javasolja a Fondo español de

garantía agraria (FEGA), Kasztília-La Mancha, a Baleár-szigetek, La Rioja és Baszkföld ügynöksége számláinak elszámolását. E levél egyik mellékletében minden esetben megjelölték az ellenőrzések jellegét, az elszámolási javaslatához előzetesen szükséges további információkat, valamint a bizottsági ellenőrzések eredményeit.

- 14 2002. április 19-én, az alaprendelet 7. cikkének (1) bekezdése szerinti EMOGA-bizottság egyik ülésén, amelyen a spanyol hatóságok részt vettek, a Bizottság ellenőrzéseinek eredményeiről összefoglaló jelentést (a továbbiakban: összefoglaló jelentés) és elszámolási határozattervezetet osztott ki.
- 15 2002. április 22-i levelükben a spanyol hatóságok közölték e tervszel és az összefoglaló jelentéssel kapcsolatos észrevételeiket.
- 16 2002. április 25-i levelükben ugyanezek a hatóságok közölték a Bizottsággal észrevételeiket Kasztília-La Mancha kifizető ügynöksége számláiról, többek között a tanúsító testület által a bizottsági határozattervezetre válaszul 2002. április 23-án kiállított dokumentum (a továbbiakban: határozattervezetre vonatkozó dokumentum) alapján, a számlák elszámolásával és a folyamatban lévő megfeleléssel kapcsolatos eljárással összefüggésben. A spanyol hatóságok azzal érveltek, hogy a tanúsító testület úgy vélte, elegendő garanciát kapott arra, hogy a számlák teljesek, pontosak, és megfelelnek a valóságnak. Szerintük a Bizottság által javasolt korrekcióknak nem kellene továbbá kiterjednie a kompenzációs támogatásokra, hanem az öntözéses kukoricatermesztés részére nyújtott támogatásra kellene

korlátozódniuk. Ilyen körülmények között az említett hatóságok úgy vélték, hogy a korrekciót 17 855 euró és nem 1 831 526,08 euró összegben kell meghatározni.

- 17 2002. június 11-én a spanyol hatóságok a Navarra kifizető ügynöksége számláira vonatkozó dokumentumokat nyújtottak be.
- 18 2002. június 12-én a Bizottság meghozta a megtámadott határozatot. Ez a határozat, amelynek jogalapja az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdése, az összes spanyol kifizető ügynökség számláját elszámolta, kivéve a FEGA és Baszkföld kifizető ügynökségének számláit, és módosításokat tartalmazott az elszámolt számlákra vonatkozóan.
- 19 Ezután a spanyol hatóságok továbbra is küldtek dokumentumokat a Bizottságnak, és érdemi kérdésekre vonatkozó érvekre hivatkoztak azon eljárás keretében, amely az alaprendelet 7. cikkének (4) bekezdése szerinti, megfelelésre vonatkozó határozat meghozatalát előzi meg.
- 20 A jelen keresetében a Spanyol Királyság azt kéri a Bíróságtól, hogy semmisítse meg a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben az módosításokat tartalmaz Kasztília-La Mancha, Navarra és Baszkföld kifizető ügynökségének (a továbbiakban: a szóban forgó kifizető ügynökségek) számláiban található hibák helyesbítésére. Ezen túl kéri a Bizottság kötelezését a költségek viselésére.

- 21 A Bizottság azt kéri a Bíróságtól, hogy a keresetet utasítsa el, és kötelezze a Spanyol Királyságot a költségek viselésére.

## A keresetről

### *A végrehajtási rendelet megsértésén alapuló első jogalapról*

#### A felek érvei

- 22 Első jogalapjával a spanyol kormány azt állítja, hogy a Bizottság úgy hozta meg a megtámadott határozatot, hogy nem tartotta tiszteletben a végrehajtási rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében szabályozott kontradiktórius eljárást. Konkrétabban a Bizottság megsértette ezt a rendelkezést azzal, hogy az említett határozatot úgy hozta meg, hogy nem várta meg a spanyol hatóságok válaszát a határozattervezetről szóló értesítésre, ez utóbbi hatóságokat nem hívta meg kétoldalú megbeszélésre a sérelmezett jogsértés súlyának értékelésére, valamint az említett határozatot anélkül hozta meg, hogy lehetővé tette volna számukra azt, hogy adott esetben egyeztető eljárást kezdeményezzenek. E kormány azzal érvel, hogy ezzel az eljárással – megsértve védelemhez való jogukat – megakadályozták az említett hatóságokat abban, hogy a felmerült kiadások igazolásához szükséges bizonyítási indítványokat megtegyék, és a dokumentumokat benyújtsák.
- 23 Ellenkérelmében a Bizottság rámutat arra, hogy az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdése alapján hozott, megtámadott határozat az elszámolási eljárás keretében született, és nem ugyanennek a cikknek a (4) bekezdésében szabályozott,

a megfelelésre vonatkozó határozat keretében. Ehhez hozzáteszi, hogy mielőtt meghozza a számlák elszámolására vonatkozó határozatot, a végrehajtási rendelet 7. cikkének (2) bekezdése előírja számára azt, hogy közölje a szolgáltatott információk ellenőrzésének eredményeit, valamint az általa javasolt módosításokat.

- 24 A Bizottság azzal érvel, hogy az EMOGA által finanszírozott kiadások keretében a tagállamoknak nyújtott havi előlegek csökkentéséről szóló bizottsági határozatokra vonatkozó állandó bírósági ítélkezési gyakorlatnak megfelelően fennáll az általános szabály, amely szerint a közös agrárpolitika alkalmazásakor a Bizottság nem jogosult olyan pénzügyi kötelezettséget vállalni, amely nem felel meg a szóban forgó piac közös szervezésére vonatkozó szabályoknak (a C-342/89. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 1991. október 17-én hozott ítélet [EBHT 1991., I-5031. o.] 14. pontja és a C-346/89. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 1991. október 17-én hozott ítélet [EBHT 1991., I-5057. o.] 14. pontja). Következésképpen a Bizottság rendelkezik azzal a joggal, hogy elfogadásuk előtt a kifizető ügynökségek számláit kiigazítsa úgy, hogy megteszi a szükséges korrekciókat, ha azt tapasztalja, hogy az ilyen szabályok megsértésével merültek fel kiadások.

- 25 A Bizottság szerint a megtámadott határozat teljesen átmeneti jellegű abban az értelemben, hogy egy megfelelésre vonatkozó határozattól függ annak megállapítása, hogy a szóban forgó kiadások nem felelnek meg a közösségi szabályoknak, valamint a közösségi finanszírozás végleges elutasítása, amely határozat az alaprendelet 7. cikkének (4) bekezdése és a végrehajtási rendelet 8. cikke szerinti kontradiktórius eljárást követően adott esetben megerősíti a már elvégzett számlakiigazításokat. Végül a Bizottság kétségbe vonja a spanyol kormány azon állítását, hogy a Spanyol Királyság védelemhez való jogát megsértették.

- 26 Válaszában a spanyol kormány egyrészt azzal érvel, hogy 2002. március 27-i levelében a Bizottság semmilyen, a szóban forgó kifizető ügynökségek számlái elszámolása keretében végrehajtandó korrekciót nem említ, másrészt azzal, hogy a

finanszírozásból kizárando kiadások összegét csak az összefoglaló jelentésben és a megfelelő bizottsági határozattervezetben számszerűsítették, amelyeket az EMOGA-bizottság 2002. április 19-i ülésén tárgyaltak. Azt is állítja, hogy az összefoglaló jelentés nem létezik spanyol nyelven.

- 27 A spanyol kormány továbbá úgy véli, hogy a Bizottság által hivatkozott ítélkezési gyakorlat ellenére a pénzügyi korrekciókat nem a számlák elszámolása keretében kellett volna végrehajtani. Egyrészt a szóban forgó közös piac szervezésére vonatkozó szabályok megsértésével felmerült kiadások alacsonyabbak, mint a Bizottság által meghatározott hibahatár. Másrészt a tanúsító testületek szerint rendelkezésre bocsátották a számlák teljességére, pontosságára és valóságnak való megfelelésre vonatkozó megfelelő garanciákat. Harmadrészt a hivatkozott ítélkezési gyakorlat a havi előlegek csökkentésére vonatkozó bizottsági határozatokkal kapcsolatos, amelyek jogalapja eltér a megtámadott határozatétól. Negyedrészt az említett kormány sérelmezi azt, hogy egyoldalúan hoznak meg a számlák elszámolására vonatkozó olyan határozatot, amely nem korlátozódik kizárólag „számlakiigazításokra”, és amelyet nem az előírt, hivatalos eljárásnak megfelelően hoztak meg, annak ellenére, hogy a megfelelésre vonatkozó határozat meghozatalára irányuló eljárást már elindították. Végül a spanyol kormány „korainak” minősíti a szóban forgó kifizető ügynökségek számlái tekintetében alkalmazott pénzügyi korrekciót a megfelelésre vonatkozó határozat meghozatalára irányuló eljárás végét megelőzően, annál is inkább, mivel Baszkföld kifizető ügynöksége esetében a megtámadott határozat a számlákat nem számolta el.

- 28 Viszónvázában a Bizottság tagadja, hogy a szóban forgó kifizető ügynökségek számlái tekintetében végrehajtott kiigazítások koraiak volnának. A rendelkezésre álló információk lehetővé tették azt, hogy a közölt számlák teljességéről, pontosságáról és valóságnak való megfeleléséről olyan általános megállapításokat lehessen tenni, amelyeknél fogva az ott szereplő kiadásokat vagy elfogadták, vagy kizárták, amennyiben azok nem a közösségi szabályoknak megfelelő módon merültek fel.

- 29 A Bizottság továbbá úgy véli, hogy a közölt számlákon végrehajtani javasolt, 2002. március 27-i levélben közölt módosításokkal kapcsolatban a spanyol kormány válaszában felhozott kifogások olyan új jogalapnak minősülnek, amelyet elfogadhatatlannak kell tekinteni. Másodlagosan a Bizottság e jogalapnak az elutasítását kéri, mivel megalapozatlan.
- 30 Végül a Bizottság azzal érvel, hogy a jelen ügy tárgya az, hogy jogosult-e kiigazítani a kifizető ügynökségek éves beszámolóit olyan jogosulatlan kiadások miatt, amelyek problémákat okozhatnak a számlák minőségében, és ezen felül a hatályos közösségi szabályozásnak való meg nem felelésükhöz vezethetnek. E jogosultság elismerése mindenesetre alapvető, hogy az éves elszámolási eljárás ne veszítse el jelentős részben az értelmét.

#### A Bíróság álláspontja

- 31 Előzetesen meg kell vizsgálni azt, hogy a Bizottság jogosult-e pénzügyi korrekciókat végrehajtani a kifizető ügynökségek éves számláin a számlák elszámolására vonatkozó határozata keretében.
- 32 Mindenek előtt az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdése szerint az ilyen határozat, amely az átadott számlák teljességére, pontosságára és valóságnak való megfelelésére vonatkozik, nem lehet sérelmes az ugyanezen cikk a (4) bekezdése alkalmazásával esetleg elfogadott későbbi határozatra, amely a felmerült közösségi szabályoknak meg nem felelő kiadások közösségi finanszírozásból történő kizárására vonatkozik. A végrehajtási rendelet 7. cikkének (1) bekezdése megismétli ezt a pontot, és kifejti,

hogy az előző határozat eredményeképpen az egyes tagállamoktól behajtandó összegek a kérdéses pénzügyi évre vonatkozó kifizetett előlegeknek az ugyanezen pénzügyi évre elismert kiadásokból történő levonásával határozhatók meg. Ebből következik, hogy a számlák elszámolására vonatkozó határozat meghozatalakor a Bizottság az átadott számlák minőségében felfedezett hiányokból levonhatja a megfelelő következtetéseket, és ezt az említett 7. cikk (4) bekezdésében szabályozott, megfelelésre vonatkozó határozattól függetlenül.

- 33 A végrehajtási rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján továbbá az elszámolás előtt az éves számlák ellenőrzésére alapozott módosításokat lehet javasolni, amennyiben azokat az érintett tagállammal a vizsgált pénzügyi év végét követő március 31-ig közlik. E tekintetben a 2002. március 27-i levélből és a mellékletéből kitűnik, hogy a Kasztília-La Mancha és Baszkföld kifizető ügynökségeinek éves számláira vonatkozóan javasolt korrekciókat a Spanyol Királysággal közölték.
- 34 Végül a Bíróság ítélezési gyakorlatából következik, hogy a közös agrárpolitika igazgatása során a Bizottság nem jogosult olyan pénzügyi kötelezettséget vállalni, amely nem felel meg a szóban forgó piac közös szervezésére vonatkozó szabályoknak, és hogy ez az elv általánosan alkalmazandó (a fent hivatkozott Németország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 14. és 15. pontja, valamint a fent hivatkozott Olaszország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 14. és 15. pontja).
- 35 A fentiekből következik, hogy amennyiben a Bizottság azt észleli, hogy a kifizető ügynökségek számlái a szóban forgó piac közös szervezésére vonatkozó közösségi szabályoknak meg nem felelő módon felmerült kiadásokat tartalmaznak, jogosult ennek minden következményét levonni, és ebből következően pénzügyi korrekciót alkalmazni a kifizető ügynökségek éves számlái tekintetében az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdése szerint hozott, a számlák elszámolására vonatkozó határozata keretében.

- 36 Mivel a Bizottság hatáskörébe tartozik az ilyen korrekciók végzése az elszámolásra vonatkozó határozat keretében, meg kell vizsgálni, hogy a jelen ügyben a Spanyol Királyság védelemhez való jogát nem sértették-e meg, amit a spanyol kormány kifejezetten állít.
- 37 A Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján a közösségi jog alapelvei közé tartozik a védelemhez való jog történő tiszteletben minden olyan eljárásban, amely valamely személlyel szemben indult, valamint e személyre nézve hátrányos intézkedéshez vezethet, és ezt a jogot még az eljárásra vonatkozó szabályozás hiányában is biztosítani kell. Ezen elv azon követelményt fogalmazza meg, hogy a határozatok címzettjei részére, akiknek érdekeit a határozat érzékenyen érinti, olyan helyzetet kell biztosítani, hogy álláspontjukat eredményesen kifejthessék (lásd többek között a C-32/95. P. sz., Bizottság kontra Lisrestral és társai ügyben 1996. október 24-én hozott ítélet [EBHT 1996, I-5373. o.] 21. pontját és a C-462/98. P. sz., Mediocurso kontra Bizottság ügyben 2000. szeptember 21-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-7183. o.] 36. pontját).
- 38 A jelen ügyben a védelemhez való jog tiszteletben tartásának követelményét teljesíti az, hogy a számlák elszámolására vonatkozó javaslatokkal kapcsolatban a spanyol hatóságok kifejthették álláspontjaikat mind az e hatóságok és a Bizottság között lefolytatott levélváltások folyamán, mind az EMOGA-bizottság 2002. április 19-én tartott ülésén, amelyek megelőzték a megtámadott határozat meghozatalát.
- 39 Ami pedig a spanyol kormánynak arra vonatkozó érveit illeti, hogy a Bizottságnak kétoldalú megbeszélést kellett volna összehívnia, és adott esetben lehetővé kellett volna tennie a Spanyol Királyság számára azt, hogy kérje az egyeztetési eljárás megindítását, azokat el kell utasítani. A végrehajtási rendelet 8. cikkének

(1) bekezdése szerinti eljárás a végrehajtandó korrekciók végleges meghatározására még nem fejeződött be azon a napon, amikor az említett tagállam a keresetét benyújtotta. Ebből kifolyólag ezek az érvek nem helytállóak a megtámadott határozat jogszerűségének megállapítása szempontjából.

40 Ami pedig a spanyol kormánynak a válaszában felvetett azzal kapcsolatos kifogásait illeti, hogy a Bizottság 2002. március 27-i levelében a számlák elszámolása keretében javasolt pénzügyi korrekciókat elmulasztotta vele közölni, rá kell mutatni arra, hogy a kereset tartalmaz egy, a végrehajtási rendelet megsértésére alapozott, elsődlegesen hivatkozott jogalapot, amely szerint e rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében szabályozott bonyolult eljárást nem követték. Ezért ezek a kifogások, amelyek egyáltalán nem erre a kontradiktórius eljárásra vonatkoznak, nem kapcsolódhatnak az említett jogalaphoz, és ebből kifolyólag olyan új jogalaphoz kell azokat tekinteni, amelyet először a válaszukban terjesztettek elő.

41 Márpedig a jelen ügyben nem merült fel semmi olyan új elem az eljárás folyamán, amely igazolná azt, hogy a spanyol kormány miért ilyen későn hivatkozik egy ilyen jogalapra, amikor pedig lehetősége lett volna azt a keresetlevelében felhozni. Következésképpen ezt a jogalapot a Bíróság eljárási szabályzata 42. cikkének 2. §-a alapján elfogadhatatlannak kell tekinteni. Ugyanez vonatkozik az összefoglaló jelentés spanyol nyelvű változatának hiányára alapozott jogalapra, mivel ezt is a spanyol kormány válaszában terjesztették elő először.

- 42 Az előző megfontolások alapján az első jogalapot el kell utasítani.

*A megtámadott határozat I. mellékletében meghatározott, a behajtandó összeg helytelenségére alapozott, másodlagosan előterjesztett második jogalapról*

- 43 Arra az esetre, ha a Bíróság nem fogadja el a három kifizető ügynökség számláira alkalmazott pénzügyi korrekciókra alkalmazandó eljárás megsértésére alapozott érvet, Kasztília-La Mancha kifizető ügynöksége számláival kapcsolatban a spanyol kormány azzal érvel, hogy a megtámadott határozat I. mellékletében szereplő pénzügyi korrekció mind az elvét, mind az összegét tekintve hibás.

A második jogalap első részéről, amely a Kasztília-La Mancha kifizető ügynökségének számláira vonatkozó pénzügyi korrekció megalapozottságával kapcsolatos

— A felek érvei

- 44 A spanyol kormány a tanúsító testület által a határozattervezetre vonatkozó dokumentumban tett megállapításokra támaszkodik a pénzügyi korrekció megalapozottságának vitatására. Azzal érvel, hogy ebben a dokumentumban a tanúsító

testület szerint az egyetlen olyan megállapítás, amelyet így a kifizető ügynökség felső vezetőinek azonnal meg kellett vizsgálniuk, és amelyet kiemelt a 2001-es EMOGA pénzügyi év számláinak tanúsításáról szóló, a igazgatási központ és az informatikai iroda közti koordinációs nehézségekkel kapcsolatos vizsgálati jelentésben (a továbbiakban: tanúsítási jelentés), az öntözött kukorica pihentetésének szankcionálására alkalmazandó egyúththató helytelen alkalmazása miatti pénzügyi hibára tesz utalást. A tanúsító testület egyrészt úgy véli, hogy olyan hibáról van szó, amelyet a megelőző években nem tapasztaltak, és amely a „szántóföldi növények” címen csoportosított számos költségvetési tétel közül egyetlen egyet befolyásol, másrészt pedig hogy a hiba rendszeres, ami lehetővé teszi okainak feltárását, és ebből következően pontos következményeinek a felmérését.

- 45 Ezen kívül a VI/5331/98. dokumentumban ismertetett 8. sz. bizottsági iránymutatás alapján, amelynek címe „Az EMOGA kifizető ügynökségek számláinak tanúsítási ellenőrzésére vonatkozó iránymutatás”, és amely a hibák nemzeti tanúsító testületek általi mintavételezéséről és értékeléséről szól, a spanyol kormány azzal érvel, hogy pénzügyi korrekciónak nincsen helye, legalábbis az elszámolási szakaszban, mivel a referenciaszámlák ellenőrzésénél felfedezett összes hiba extrapolálásának eredménye eléri a 7 725 640,85 eurót, ami a kiadások teljes összege 1 százalékára becsült hibahatár alatt marad. Ebből kifolyólag a tanúsító testület megállapíthatta volna azt, hogy a Kasztília-La Mancha kifizető ügynöksége által a 2001-es pénzügyi évre szolgáltatott számlák teljeseek, pontosak, és megfelelnek a valóságnak.

- 46 A Bizottság beadványaiban kifejti azokat az indokokat, amelyek alapján szolgálatai arra következtettek, hogy nem lehetett elfogadni a kifizető ügynökség számláit előzetes kiigazítás nélkül. E tekintetben többek között a tanúsítási jelentésre támaszkodik. A Bizottság – mint ahogyan a tanúsító testület – összehasonlította az e jelentésben szereplő információkat az említett testület azon jelentésében szereplő információkkal, amely a megelőző év számláinak ellenőrzésére vonatkozó megállapításait tartalmazza.

- 47 A Bizottság rámutat arra, hogy a tanúsítási jelentés szerint, amint azt idézi, „a jelen pénzügyi évben a teljességükben nem helyesbített megállapítások” között tartalmaz egy központi megállapítást a szántóföldi növényekre vonatkozóan. Ennek tárgya az igazgatási központ és az informatikai iroda közötti együttműködés a támogatásokat kezelő informatikai alkalmazások megváltoztatása érdekében.
- 48 A Bizottság hozzáteszi, hogy a tanúsító testület szerint ez a központi megállapítás a megelőző pénzügyi évre vonatkozó számlák kétfajta hibájáról szóló, és e testület jelentésében szereplő megállapításokra utal. Az első olyan informatikai hiba, amely hibás összegek folyósítását eredményezte a kemény búzának különleges területeken történő termesztéséhez juttatott pótlék kedvezményezettjeinek nyújtott támogatásra vonatkozóan. A második, máig megmagyarázatlan hiba azzal az informatikai rendszerrel kapcsolatos, amelynek feladata a pihentetettnek minősített parcellák legkisebb területére előírt kötelezettség betartására vonatkozó információk összevetésénél mutakozó hiányosságok felfedése. Ez utóbbi hiba a ténylegesen járónál magasabb összegű kifizetésekhez vezetett.
- 49 A tanúsítási jelentés szerint, ahogyan azt a Bizottság idézi, a hasonló hibák megléte a 2001-es pénzügyi évre vonatkozó számlákban arra utal, hogy a megelőző pénzügyi évre vonatkozó számlákban fellelhető hibákat a későbbi számlák megállapítása előtt nem javították ki. A Bizottság úgy véli, hogy az említett jelentésből következik, hogy a hibák véletlenszerűek. A kemény búzával, valamint a területalapú támogatás kiszámításához felhasználandó változóknak az informatikai alkalmazásokban található hibák által szükségessé tett felülvizsgálatával összefüggő nehézségekkel kapcsolatos hibákra utal.

- 50 A Bizottság különösen rámutat arra, hogy az öntözött kukoricával kapcsolatban a pihentetett területek csökkentésének helytelen alkalmazása a 2001-es pénzügyi évre vonatkozóan helytelen összegek folyósításához vezetett. A tanúsítási jelentés alapján azzal is érvel, hogy az ellenőrzések eredményeit nem vezették be megfelelően az elektronikus rendszerbe, és hogy e rendszer nem észlelte ezen eredmények bejegyzésének hiányát.

— A Bíróság álláspontja

- 51 A végrehajtási rendelet 7. cikkének (1) bekezdése alapján a számlák elszámolására vonatkozó határozat meghatározza az egyes tagállamoknál a kérdéses pénzügyi év során felmerült azon kiadásokat, amelyeket az EMOGA-val szemben elszámolhatónak ismernek el. Következésképpen a Bizottság szükségszerűen ellenőrzi az elszámolhatónak el nem ismert összegeket.
- 52 Továbbá az állandó ítélkezési gyakorlat alapján az alaprendelet szerint a Bizottság kizárólag a különböző mezőgazdasági termékek ágazataiban irányadó szabályoknak megfelelően kifizetett összegeket számolhatja el az EMOGA-val szemben (lásd többek között a 327/85. sz., Hollandia kontra Bizottság ügyben 1988. február 25-én hozott ítélet [EBHT 1988., 1065. o.] 24. pontját, a C-197/90. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 1992. január 8-án hozott ítélet [EBHT 1992., I-1. o.] 38. pontját és a C-118/99. sz., Franciaország kontra Bizottság ügyben 2002. január 24-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-747. o.] 38. pontját), és a Bizottság köteles megtagadni a kiadások finanszírozását, amennyiben rendellenességet észlel (a C-157/00. sz., Görögország kontra Bizottság ügyben 2003. január 9-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-153. o.] 44. pontja).

- 53 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint továbbá a mezőgazdasági piacok közös szervezésére vonatkozó szabályok megsértésének bizonyítására a Bizottság feladata nem a nemzeti közigazgatási szervek által végzett ellenőrzések hiányosságának vagy az általuk szolgáltatott adatok szabálytalanságának kimerítő jellegű bizonyítása, hanem annak bizonyítása, hogy komoly és ésszerű kétsége merül fel ezekkel az ellenőrzésekkel vagy adatokkal szemben. A Bizottság bizonyítási terhének ilyen csökkentését az magyarázza, hogy a tagállam képes a legkönnyebben összegyűjteni és ellenőrizni a szükséges adatokat az EMOGA végső elszámolásához, következésképpen a tagállam feladata vizsgálatait és adatai valóságának, és adott esetben a Bizottság állításai helytelenségének legrészletesebb és legteljesebb bizonyítása (lásd a C-278/98. sz., *Hollandia kontra Bizottság* ügyben 2001. március 6-án hozott ítélet [EBHT 2001., I-1501. o.] 39–41. pontját, a fent hivatkozott *Görögország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet 15–17. pontját és a C-344/01. sz., *Németország kontra Bizottság* ügyben 2004. március 4-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-2081. o.] 58. pontját).
- 54 A Bíróság egyébként többször is úgy ítélte meg, hogy az érintett tagállam a maga részéről nem kérheti a Bizottság megállapításainak megsemmisítését, anélkül hogy saját állításait megbízható és működőképes ellenőrzési rendszer meglétének bizonyításával alá ne támasztaná (a fent hivatkozott *Görögország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet 18. pontja).
- 55 A jelen ügyben a Bizottság a beadványaiban alapos bizonyítékokat terjesztett elő a spanyol hatóságok által 2001-ben végzett ellenőrzések megbízhatóságával szemben fennálló kétségeinek alátámasztására. Először is azzal érvelt, hogy nem javítottak ki bizonyos, a 2000-es pénzügyi évre vonatkozóan elkövetett hibákat a reá következő évben, beleértve az informatikai alkalmazások azon hibáit, amelyek a kemény búza és a pihentetettnek minősített legkisebb terület vonatkozásában hibás összegek folyósításához vezettek. Ezen túl a Bizottság a tanúsítási jelentés alapján kiemelte egyfelől azt, hogy az öntözött kukoricával kapcsolatban a pihentetett terület nem megfelelő csökkentése a 2001-es pénzügyi év vonatkozásában hibás összegek folyósításához vezetett, mivel az iratok vizsgálata során eltérések mutatkoztak,

másfelől pedig azt, hogy nem végezték el azokat az ellenőrzéseket, amelyek a vizsgálatok eredményeinek bejegyzését biztosítják. Végül a tanúsítási jelentésnek a Bizottság ellenkérelméhez csatolt kivonatai szerint hiányoznak ezek az ellenőrzések a szántóföldi növények különböző területein.

56 Márpedig meg kell állapítani, hogy a spanyol kormány nem bizonyítja sem ezen ellenőrzések valóságosságát, sem a Bizottság állításainak helytelenségét. Ezen kívül nem bizonyította azt, hogy kijavították az ellenőrzési rendszernek a 2000-es pénzügyi év tekintetében megfigyelt hiányosságait annak érdekében, hogy a rendszer a 2001-es évre vonatkozóan megbízható legyen. Pusztán annak állításával, hogy a hiba kizárólag az öntözött kukorica költségvetési tételét érinti, az érintett tagállam egyáltalán nem teljesíti a reá háruló, a jelen ítélet 54. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat által megfogalmazott bizonyítási kötelezettséget.

57 Egyébként nem lehet azzal érvelni, hogy a felfedezett hibák összessége extrapolálásának eredménye a Bizottság 8. iránymutatásában meghatározott hibahatár alatt helyezkedne el. Ezen iránymutatás tárgya ugyanis a hibáknak a nemzeti tanúsító testületek általi mintavételezése és értékelése. Nem gördít akadályt a Bizottság arra vonatkozó hatásköre elé, hogy módosítsa az éves számlákat azok elszámolása során.

58 A fentiekből következik, hogy a Bizottság állítása jelentősen és ésszerűen megkérdőjelezi a spanyol hatóságok által végzett ellenőrzések eredményeit, és a spanyol hatóságok ezt az állítást nem cáfolták meg megfelelően. Következésképpen a Bizottság megalapozottan állapította meg az EMOGA kiadásairól szóló közösségi

szabályok megsértését, és – nem érintve a jogtalanul felmerült kiadások összegének értékelésére adandó választ – megalapozottan végzett pénzügyi korrekciót.

- 59 Ebből kifolyólag a Spanyol Királyság által a keresete alátámasztására felhozott második jogalap első részét el kell utasítani.

A második jogalap második részéről, amely a Kasztília-La Mancha kifizető ügynöksége számláira vonatkozó pénzügyi korrekció kiszámolásával kapcsolatos

— A felek érvei

- 60 Először is a spanyol kormány azzal érvel, hogy a pénzügyi korrekciónak kizárólag a szántóföldi növények azon tételére kell vonatkozniuk, amellyel kapcsolatban az irodák közötti együttműködés hiánya miatti hiba felmerült, vagyis az öntözött kukoricával kapcsolatos területpihentetésnek megfelelő azon tételre, amelyen a Bizottság korrekciós javaslata alapul.
- 61 A Bizottság erre azzal válaszol, hogy a minta véletlenszerűsége miatt az irodák közötti együttműködés problémája különböző jellegű hibákat okozhat. Azzal, hogy kapcsolatot állapított meg a 2000-es és a 2001-es pénzügyi év tekintetében felfedezett hiba között, a tanúsító testület megerősítette, hogy az együttműködési probléma nemcsak az öntözött kukoricára, hanem a kemény búzára vagy a pihentetettnek minősített legkisebb területre is vonatkozott.

62 Másrészt a spanyol kormány azzal érvel, hogy a Bizottság által alkalmazott eljárás szerint a szántóföldi növények után nyújtott támogatással összefüggő véletlenszerű hibák extrapolálásának legvalószínűbb értékéből kiindulva is ez az összeg 1 380 043,53 euró lenne, mivel a Bizottság által elvégzett extrapolálás magában foglalja a kompenzációs támogatásoknak megfelelő tételt, amely nem része a szántóföldi növények után nyújtott támogatásnak.

63 A Bizottság, viszonyválaszában megismételve az ahhoz csatolt 2002. december 10-i közleményének azon megfogalmazását, amely szerint „[a]z extrapolálás során a kompenzációs támogatások tételét valóban nem kellett volna figyelembe venni”, és „ezt az állítást figyelembe fogják venni a végső korrekciónál”, rámutat arra, hogy szerinte ez azt mutatja, hogy a számlák kiigazításai a megtámadott határozatban ideiglenes jellegűek. A Bizottság úgy véli továbbá, hogy az elszámolási eljárás keretében a bizonyítási teher nem haladhatja meg azt, ami a megfelelésre vonatkozó határozat meghozatalára irányuló eljárás keretében fennáll, amely véglegesen meghatározza az esetlegesen alkalmazandó pénzügyi korrekciókat.

— A Bíróság álláspontja

64 A bizonyítási terhet illetően a Bíróság ítélkezési gyakorlata által felállított elveket a jelen ítélet 53. és 54. pontja már ismertette. Különösképpen amikor a Bizottság az EMOGA-nál rendszerint felmerülő kiadások összegének kiszámolására elvégzett ellenőrzések eredményei alapján hajtotta végre értékelését, a Bíróság akkor fogadta el az ilyen értékelést, ha a tagállam egyáltalán nem bizonyította azt, hogy a Bizottság valótlan tényeket vett alapul, és azt sem, hogy a felfedezett rendellenességek nem

érintik a közösségi költségvetést, vagy pedig számottevően kevésbé érintik, mint az a Bizottság becsléseiből következik (a C-130/99. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2002. március 21-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-3005. o.] 90. és 91. pontja).

65 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az az állítás, amely szerint a spanyol hatóságok által elkövetett hiba kizárólag az öntözött kukoricát érinti, és amely állítást nem támasztja alá semmilyen, az ellenőrzési rendszer megbízhatóságát és működőképességét megalapozó bizonyíték, önmagában egyáltalán nem cáfolja meg a Bizottság értékelését.

66 Ezzel szemben meg kell állapítani, hogy a viszonzásválaszában megismételt és a jelen ítélet 63. pontjában említett saját megfogalmazása szerint a Bizottság elismerte, hogy helytelenül foglalta extrapolálásába a kompenzációs támogatások tételét. Ezért el kell fogadni azt, hogy – ahogyan a főtanácsnok is kiemeli indítványa 56. pontjában – a Bizottság hibásan foglalta a hibák összegének értékelésébe az említett kompenzációs támogatásokat.

67 Ezen túl léteznek e hiba létezését alátámasztó objektív tényezők. Így következik a tanúsító testület által a Kasztília-La Mancha kifizető ügynökségének számlái alapján extrapolált hibák legvalószínűbb értékének listájából, amely a tanúsítási jelentésnek a Bizottság ellenkérelméhez csatolt kivonataiban szerepel, hogy a végrehajtott pénzügyi korrekciók tartalmazzák a kompenzációs támogatásokat.

- 68 A fentiekből kifolyólag a megtámadott határozat jogellenes annyiban, amennyiben olyan összegek behajtására vonatkozik, amelyeket a Spanyol Királyság nem az EMOGA Garanciarészlegéből kapott.
- 69 Márpedig, mivel a Spanyol Királyság kérte az említett kifizető ügynökség számláin végrehajtott pénzügyi korrekcióba foglalt kompenzációs támogatások összegének megsemmisítését, a Bíróság feladata határozni erről a kérelemről.
- 70 Annak ellenére, hogy a Bizottság kifejezte arra irányuló szándékát, hogy az alaprendelet 7. cikkének (4) bekezdése szerinti, a megfelelésre vonatkozó határozatában figyelembe veszi a végső korrekciónál elkövetett hibát, a Bíróság köteles levonni ennek a jogellenességnek az összes következményét, onnantól kezdve, hogy a megtámadott határozatot vizsgálja.
- 71 Ebből kifolyólag felvetődik az a kérdés, hogy a Kasztília-La Mancha kifizető ügynöksége számláinak a megtámadott határozat általi pénzügyi korrekcióját teljes egészében kell-e megsemmisíteni, vagy pedig helye lehet e korrekció részleges megsemmisítésének.
- 72 Mivel másodlagosan a kompenzációs támogatásokkal kapcsolatos összegek behajtása alóli mentesítését kéri, úgy kell tekinteni, hogy a spanyol kormány az említett

számlák pénzügyi korrekciójának részleges megsemmisítését kéri, kizárólag annyiban, amennyiben azok ezekre a támogatásokra vonatkoznak.

- 73 A közösségi bíróság nem semmisíthet meg egészében egy határozatot, ha a felperes csak annak részleges megsemmisítését kérte. Azonban a vitatott határozatot részlegesen sem semmisítheti meg, amennyiben annak rendelkezései szétválaszthatatlanok.
- 74 Meg kell tehát vizsgálni azt, hogy a kompenzációs támogatások összege leválasztható-e a szántóföldi növényekre vonatkozó számláról, mert ha igen, az lehetővé tenné a számla korrekcióját kizárólag erre az összegre vonatkozóan.
- 75 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a tanúsító testület által extrapolált hibák legvalószínűbb értékének listája, amely szerepel a tanúsítási jelentésnek a Bizottság viszonyválaszához csatolt kivonataiban, számszerű adatok segítségével lehetővé teszi a Bizottság hibájának azonosítását, valamint a korrekció két elemére vonatkozó összegek külön-külön történő meghatározását. Következésképpen a pénzügyi korrekciót ténylegesen a szántóföldi növények ágazatával kapcsolatos összegre lehet korlátozni.
- 76 A kompenzációs támogatások összegének leválaszthatóságára tekintettel el lehet rendelni a megtámadott határozat által Kasztília-La Mancha kifizető ügynöksége

számlái tekintetében végrehajtott pénzügyi korrekció részleges megsemmisítését is, anélkül hogy e korrekciót teljes egészében meg kellene semmisíteni.

- 77 A fenti megállapításokból következik, hogy egyrésről a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni annyiban, amennyiben I. mellékletében a Spanyol Királyságtól behajtandó összeg olyan pénzügyi korrekciót tartalmaz Kasztília-La Mancha kifizető ügynöksége számlái tekintetében, amely megfelel a kompenzációs támogatások összegének, másrésről a keresetet ezt meghaladóan el kell utasítani.

## A költségekről

- 78 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Azonban a 3. § első bekezdése szerint részleges pernyertesség esetén a Bíróság határozhat úgy, hogy mindegyik fél maga viselje saját költségeit. Mivel a Spanyol Királyság pervesztes lett az első jogalap keretében, és a Bizottság részlegesen pervesztes lett a második jogalap keretében, úgy kell határozni, hogy mindegyik fél maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) Az európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészege által a 2001-es pénzügyi évre vonatkozóan finanszírozott kiadásokkal kapcsolatban a tagállamok számláinak elszámolásáról szóló, 2002. június 12-i 2002/461/EK bizottsági határozatot meg kell semmisíteni annyiban, amennyiben I. mellékletében a Spanyol Királyságtól behajtandó összeg olyan pénzügyi korrekciót tartalmaz Kasztília-La Mancha kifizető ügynöksége számlái tekintetében, amely a kompenzációs támogatások összegének felel meg.**
- 2) A Bíróság a keresetet ezt meghaladóan elutasítja.**
- 3) A Spanyol Királyság és az Európai Közösségek Bizottsága maguk viselik saját költségeiket.**

Aláírások